

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej
Autor	Ministerstwo Rozwoju i Technologii

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Mateusz Jabłoński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 1 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 2 pkt 10 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie art. 2 pkt 10 lit. c): <i>„zbiory dokumentów uzasadniających wpisy do baz danych, dokumentację zawierającą wyniki prac geodezyjnych, kartograficznych i klasyfikacyjnych oraz dokumenty utworzone w wyniku tych prac, a także zobrazowania lotnicze i satelitarne,”</i> Oraz dodanie lit. d) o następującej treści: <i>„protokoły ustaleń z czynności sprawdzających zawierające wykazy stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie wykonania prac geodezyjnych sporządzone przez wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego - o których mowa w art. 9 ust. 19 ustawy”</i>	W obowiązującym i pierwotnie projektowanym stanie prawnym zobrazowania lotnicze i satelitarne były wprost ujmowane jako element państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Ich pominięcie w obecnej definicji oznacza jednoznaczne wykreślenie tych danych z zasobu, co ma daleko idące konsekwencje prawne i organizacyjne. Należy podkreślić, że zobrazowania te są podstawowym źródłem danych referencyjnych dla wielu rejestrów publicznych, opracowań kartograficznych oraz analiz przestrzennych. Ich formalne wyłączenie z zasobu osłabia spójność systemu informacji geodezyjnej i kartograficznej państwa. Dotychczas 80 z 380 powiatów i miast na prawach powiatu samodzielnie wykonywało przedmiotowe zdjęcia satelitarne, nie czekając w tym zakresie na decyzję GUGiK. Z kolei procedowane zmiany		

			spowodują, iż brak będzie jednoznacznej podstawy prawnej do finansowania tworzenia i aktualizacji zobrazowań lotniczych i satelitarnych ze środków geodezyjnych, co finalnie doprowadzi do konieczności klasyfikowania ich jako inne zadania. Domagamy się zatem wyjaśnień dotyczących determinantów dyktujących przedmiotową zmianę i intencji projektodawców w zakresie przedmiotowego przepisu. W odniesieniu do dodania względem przedmiotowego przepisu lit. d) należy stwierdzić, iż protokoły ustaleń z czynności sprawdzających (nie są to protokoły weryfikacji sporządzane przez starostę) mają być udostępniane wraz z pracą geodezyjną, której dotyczą, zatem zasadnym byłoby włączenie ich do zasobu. Wykonawcy załączają pliki o formacie GML do operatów, zaś pracownicy organów administracji geodezyjnej i kartograficznej nie dysponują teoretyczną, ani praktyczną wiedzą jakie dalsze kroki należy względem takowych dokumentów podjąć.		
2.	Art. 1 pkt 1 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 2 pkt 21 p.g.k.	Uwaga ogólna: Wyjaśnienie, czy pod pojęciem zbiorów dokumentów uzasadniających wpisy do baz danych, dokumentacji zawierającej wyniki prac geodezyjnych, kartograficznych i klasyfikacyjnych, będą rozumiane również pliki w formacie GML? Postulujemy o wskazanie w szerszym ujęciu jak należy rozumieć pojęcie „tymczasowego utrwalenia”.	Wśród przedstawicieli powiatowych wydziałów geodezji i kartografii pojawiają się wątpliwości w przedmiocie rozumienia pojęcia „tymczasowego utrwalenia”. Pojawiają się głosy, iż prawdopodobnie dotyczy to sytuacji, gdy w wyniku podziałów wprowadzane „tymczasowe utrwalenie” następuje przed wydaniem decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, a po jej wydaniu zyskuje ono walor ostateczności. Z uwagi jednak na niejednoznaczność interpretacji w tym zakresie, zwracamy się z		

			wnioskiem o przedstawienie szerszej argumentacji przemawiającej za wprowadzeniem wspomnianej definicji.		
3.	Art. 1 pkt 3 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 4a p.g.k.	Konieczne stworzenie mechanizmów w systemie do prowadzenia baz PZGiK, które będą realizować te funkcjonalności (ograniczanie udostępniania i upubliczniania) oraz wskazania źródeł finansowania tych zadań przez powiaty.	Przepis nakłada na organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, w szczególności na powiaty, obowiązek technicznego ograniczania upubliczniania danych w systemach PZGiK, które obecnie nie są do tego przystosowane. Wdrożenie takich ograniczeń wymaga stworzenia nowych mechanizmów i algorytmów w systemach teleinformatycznych, co wiąże się z istotnymi kosztami. Jednocześnie projekt nie wskazuje źródeł finansowania tych nowych zadań, przerzucając ich realizację na jednostki samorządu terytorialnego. Sama decyzja Ministra Obrony Narodowej nie zapewnia środków ani rozwiązań technicznych koniecznych do jej wykonania, co grozi nierównym stosowaniem prawa i chaosem organizacyjnym. W konsekwencji przepis wymaga uzupełnienia o rozwiązania systemowe i finansowe albo odroczenia jego wejścia w życie do czasu przygotowania odpowiedniej infrastruktury technicznej.		
4.	Art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 6a ust. 2c p.g.k. Art. 1 pkt 8 lit. a) tiret czwarte ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 20 p.g.k.	Wnosimy o usunięcie przepisów.	Stanowczo sprzeciwiamy się wprowadzeniu opiniowania kandydatów na geodetów powiatowych. Proponowane przepisy nie określają merytorycznych zasad kształtowania opinii na temat geodety powiatowego i geodety województwa zarówno przez Głównego Geodetę Kraju, jak i wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Ponieważ „opinią” w języku polskim określamy subiektywny pogląd, osąd lub przekonanie na temat czegoś lub kogoś, brak określenia zasad wydania takiej opinii może powodować pole do nadużyć i wyrażania opinii negatywnych nieuzasadnionych w sposób merytoryczny (np.		

	Art. 1 pkt 9 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7b ust. 1 pkt 7 Art. 1 pkt 10 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7c ust. 1 pkt 7 Art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7d pkt 8		z powodu przynależności lub braku takiej przynależności do stowarzyszeń geodezyjnych w zależności od uznania osoby opiniującej). Uzasadnienie wprowadzenia tego przepisu nie wyjaśnia w sposób niebudzący wątpliwości, że opiniowanie zapewni odpowiedni nadzór Głównego Geodety Kraju na szczeblu powiatowym i wojewódzkim. Geodeci powiatowi są pracownikami samorządowymi, a służby geodezyjne nie są kolejną państwową inspekcją. Wprowadzenie dodatkowej opinii – będącej w istocie zgodą na zatrudnienie osoby spełniającej wymogi określone w rozporządzeniu - jest nadmiarowe i skutkuje możliwością decydowania o zatrudnieniu przez organy centralne (GUGiK) w przypadku geodetów województwa (zatrudnianego przez marszałka województwa) lub geodety powiatowego (zatrudnionego przez starostę). Należy również postawić zasadnicze pytanie w tej kwestii. Jeżeli ktoś nie zna danego kandydata, nie współpracuje z nim, to w jaki sposób może napisać rzetelną i wyczerpującą opinię dot. postawy takiej osoby, wywiązywania się z obowiązków, itp.? Z przepisów projektu (art. 7a ust. 1 pkt 20, art. 7b ust. 1 pkt 7) wynika również, iż przed wyrażeniem opinii GGK zasięga obligatoryjnie opinii wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Powyższa regulacja wydłuża procedurę zatrudnienia na stanowisku geodety powiatowego i geodety województwa – spełnienie wymogów formalnych (wynikających z rozporządzenia), a nawet wygranie otwartego konkursu (w zależności od tego, w którym momencie dany kandydat podlegałby zatwierdzaniu) nie jest przesłanką do zatrudnienia na powyższych		
--	---	--	--	--	--

			stanowiskach, gdyż formalnie to marszałek województwa i starosta muszą się wystąpić do GGK o opinię, zaś GGK występuje o opinię do WINGiK, przy czym opinia WINGiK nie jest dla GGK wiążąca (może być negatywna lub pozytywna) a opinia GGK jest dla marszałka województwa i starosty wiążąca – tylko pozytywna daje podstawę do zatrudnienia na stanowisku geodety powiatowego lub geodety województwa. Ten tryb jest zatem zaprzeczeniem idei samodzielności samorządu, nie jest określony czasowo, nie ma też kryteriów, które brane byłyby pod uwagę przy wyrażaniu opinii – co może ją sprowadzać do zgody na zatrudnienie danej osoby na określonym stanowisku. Droga konkluzji należy dodać, iż geodeta powiatowy i geodeta województwa to pracownicy samorządowi. Nabór tych organów uregulowany jest w rozdziale drugim ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych. Ponadto proponowany zapis zablokowałby procedurę awansu wewnętrznego. Wobec powyższego wyrażamy zdumienie, że przedmiotowe propozycje zostały ponowione w nowej wersji projektu ustawy, mimo wyrażania przez przedstawicieli strony samorządowej zdecydowanych protestów w tym zakresie. Proponowana zmiana stoi również w sprzeczności ze stanowiskiem wyrażanym przez członków Rady Ministrów w kontekście roli i pozycji ustrojowej samorządów. Jeżeli intencją ustawodawcy jest prawidłowe realizowanie zadań ustawowych to sugerujemy zmianę warunków finansowania tego zadania zleconego.		
5.	Art. 1 pkt 7 ustawy nowelizującej w	Należy uściślić i dookreślić pojęcia nadzoru oraz kontroli.	Nadzór swoim pojęciem obejmuje szerszy zakres czynności oraz uprawnień niż kontrola, zaś zdaje się, że w przedmiotowym projekcie		

	odniesieniu do art. 7 ust. 1 pkt 4 p.g.k.		wspomniane zwroty używane są wymiennie. Tym samym należy dokonać zmian mających na celu uściślenie, jakie czynności należy klasyfikować jako kontrola, a jakie – jako nadzór. Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie pozwoli uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w rozumieniu oraz stosowaniu przepisów.		
6.	Art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 5a p.g.k. Art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do Art. 7d pkt 1a Art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy nowelizującej	Postulujemy o wykreślenie przepisów.	Proponowane w projekcie rozwiązanie dotyczące zapewnienia Głównemu Geodecie Kraju bezpośredniego dostępu do baz prowadzonych przez starostę, zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem ma zapewnić: - zgodność oznaczeń nieruchomości z księgami wieczystymi; - rozwój nowych usług publicznych, jednolitość o standaryzację usług, - zapewnienie narzędzi nadzoru GGK nad państwowym zasobem geodezyjnym i kartograficznym. Należy podkreślić, że wszystkie te elementy mogą być zrealizowane poprzez skuteczne wykorzystanie i rozwój obecnie istniejących już mechanizmów i systemów, tj.: usług sieciowych, standardowych, określonych w przepisach formatów wymiany danych (GML) oraz poprzez uruchomienie pełnego zakresu przewidzianych w przepisach usług sieciowych systemu ZSIN. Proponowany w projekcie mechanizm „bezpośredniego dostępu” do danych jest zdefiniowany nieprecyzyjnie i w ogóle nie określa sposobu zapewnienia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w szczególności w kontekście integralności, poufności i rozliczalności przetwarzania danych. Tak zaproponowane przepisy nie są zgodne z rozporządzeniem parlamentu europejskiego w zakresie ochrony danych osobowych – RODO oraz dyrektywy NIS2 dotyczącej		

			cyberbezpieczeństwa. Proponowane przepisy nie uwzględniają ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, która w sposób jednoznaczny definiuje sposoby komunikacji pomiędzy systemami teleinformatycznymi. Komunikacja ta powinna opierać się o usługi, a nie o bezpośredni dostęp. Umożliwienie GGK bezpośredniego łączenia do produkcyjnej bazy danych w starostwach wprowadzi bardzo duże ryzyko zaburzenia wydajności pracy w szczególności z uwagi na to, że administrator systemu po stronie starostwa nie będzie miał realnego wpływu na działania wykonywane w bazie danych przez system zewnętrzny. Ponadto implementacja po stronie starostów dodatkowych mechanizmów integracji lub bezpośredniego dostępu do baz danych spowoduje dodatkowe koszty finansowe, wynikające z dodatkowych zadań administratorów systemu np. monitorowanie i analiza wydajności systemu powiatowego, a w przypadku spowolnienia wydajności, zakup dodatkowych elementów infrastruktury teleinformatycznej.		
7.	Art. 1 pkt 8 lit. a) tiret drugie ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 13a p.g.k.	Wykreślenie przepisu alternatywnie modyfikacja: „13a) opiniuje podział przez wojewodów dotacji celowych dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego na realizację rządowych zadań zleconych z zakresu geodezji i kartografii w terminie 14 dni od dnia przedstawienia propozycji podziału środków, przy czym brak wydania opinii w terminie określonym w ustawie uznaje się za równoznaczny z opinią pozytywną.”	Projektowany przepis, przyznający Głównemu Geodecie Kraju kompetencję do opiniowania podziału przez wojewodów dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego, jest niezasadny i powinien zostać wykreślony. Wprowadzenie dodatkowego etapu opiniowania na szczeblu centralnym nie wnosi wartości merytorycznej do procesu podziału dotacji, natomiast nieuchronnie wydłuży procedurę decyzyjną po stronie wojewodów i wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Skierowanie sprawy do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii spowoduje dalsze opóźnienia w		

			przekazywaniu środków, co negatywnie wpłynie na terminową realizację zadań zleconych. Jednocześnie dotacje celowe powinny być rozdysponowywane w sposób adekwatny do rzeczywistych potrzeb jednostek samorządu terytorialnego, które najlepiej są znane na poziomie wojewódzkim. Centralne opiniowanie osłabia tę zasadę, wprowadzając zbędną centralizację procesu, co jest sprzeczne z polityką rządu. W przypadku utrzymania tej kompetencji niezbędne byłoby co najmniej wprowadzenie ustawowego terminu na wydanie opinii, np. 14 dni, z jednoczesnym domniemaniem opinii pozytywnej w przypadku jego przekroczenia. Brak takiego mechanizmu czyni przepis nieproporcjonalnym i ryzykownym organizacyjnie, a także może powodować, nieuzasadnioną zwłokę z punktu widzenia powiatowych organów SGIK w opiniowaniu, a w skrajnych sytuacjach doprowadzić do paraliżu zamówień publicznych w przedmiotowym zakresie i w konsekwencji do niewykonania zadań i zwrotu niewykorzystanych środków z dotacji.		
8.	Art. 1 pkt 9 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7b ust. 1 pkt 2 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„nadzoruje działania organów administracji geodezyjnej i kartograficznej w przedmiocie przestrzegania przepisów z zakresu geodezji i kartografii”</i>	Zmiana ma charakter doprecyzowujący.		
9.	Art. 1 pkt 12 lit. g) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 9 ust. 23 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„Wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego doręcza ostateczny protokół ustaleń z czynności sprawdzających w terminie 3 dni od momentu jego sporządzenia: ...</i>	Z uwagi na fakt, iż przedmiotowy protokół ma być dalej udostępniany przez powiatowe organy służby geodezyjnej i kartograficznej to istnieje uzasadniona potrzeba, ażeby organy te mogły otrzymać ten dokument w możliwie jak najszybszym czasie. Tym samym zasadnym jest wprowadzenie terminu nakładającego na		

		2) właściwemu organowi Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, celem włączenia protokołu do materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,”	WINGiK obowiązek dokonania przedmiotowej czynności w określonym czasie. Ponadto dostrzega się potrzebę doprecyzowania trybu udostępnienia protokołu ustaleń z czynności sprawdzających, tj. dookreślenia w jaki sposób wspomniany protokół powinien być udostępniany.		
10.	Art. 1 pkt 12 lit. g) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 9 ust. 24 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „24. Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, który otrzymał protokół ustaleń z czynności sprawdzających, dokonuje oceny w zakresie przydatności użytkowej materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego powstałych w wyniku prac geodezyjnych lub kartograficznych objętych czynnościami sprawdzającymi, zgodnie z art. 40 ust. 4. 24a. Informacja o sporządzeniu ostatecznego protokołu, o którym mowa w ust. 23, podlega wpisowi do ewidencji materiałów zasobu.”	Proponuje się dodać ust. 24a w celu ujednolicenia sposobu przechowywania w systemie informacji o sporządzeniu protokołu. Należałoby również uregulować kwestię odpłatności udostępnienia informacji o sporządzeniu ostatecznego protokołu w zakresie jej udostępniana podmiotom zainteresowanym.		
11.	Art. 1 pkt 14 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 11 ust. 5 i 6 p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie przepisów lub przyjęcie następującego brzmienia ust. 5: „Nie mogą wykonywać prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, ani sprawować nad nimi nadzoru, osoby posiadające uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43, które w ramach obowiązków służbowych realizują zadania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, zatrudnione na stanowiskach	Zgodnie z uzasadnieniem projektu, powyższy zakaz konieczny jest do wprowadzenia nie tylko na obszarze jednostki zatrudniającej, lecz także poza jej terenem, w tym na terenie całego kraju. Zaproponowana w projekcie regulacja w nieuzasadniony sposób różnicuje pracowników organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. W efekcie zamiast wyeliminować stwierdzone podczas kontroli GUGiK nieprawidłowości związane z etyką pracowników samorządowych czy uzasadniające podejrzenie istnienia konfliktu interesów, może być tylko przyczyną		

		<i>kierowniczych oraz związanych z weryfikacją wyników zgłoszonych prac geodezyjnych w urzędach obsługujących te organy, na terenie objętym właściwością miejscową tych organów.”</i>	kolejnych nadużyć i nieprawidłowości. Ponadto przepis budzi dodatkowe i uzasadnione zastrzeżenia związane z równym traktowaniem pracowników samorządowych. Ocena możliwości wykonywania określonych prac lub sprawowania nad nimi nadzoru przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43, które w ramach obowiązków służbowych realizują zadania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej powinna leżeć w kompetencjach władz tego organu, który zatrudnia danego pracownika w ramach obecnie istniejących regulacji prawnych odnoszących się do wszystkich pracowników samorządowych. Uzasadnione podejrzenie potencjalnego konfliktu interesów dotyczy pracowników Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, którzy wykonują lub nadzorują wykonywanie prac geodezyjnych na obszarze powiatu, w którego organach SGIK są zatrudnieni. Obecne brzmienie proponowanej regulacji uniemożliwi wykonywanie prac geodezyjnych na obszarze innego powiatu pracownikowi wykonującemu prace związane z weryfikacją, jednocześnie umożliwiając osobie zajmującej kierownicze stanowisko lub będącej geodetą powiatowym, realizowanie prac geodezyjnych na obszarze własnego powiatu, jeśli np. prace te będą realizowane w ramach postępowania sądowego przez osoby pełniące funkcje biegłego sądowego. Regulacja ta w zakresie w jakim została zaproponowana jest nieproporcjonalna i z całą pewnością nie przyniesie oczekiwanych skutków, o których mowa w opublikowanym zaktualizowanym uzasadnieniu proponowanych zmian. Egzekucja przedmiotowego zakazu powinna odbywać się na podstawie istniejących		
--	--	--	--	--	--

			przepisów ustawy o pracownikach samorządowych. Ponadto wyłączenie zakazu w odniesieniu do możliwości wykonywania w tym samym przypadku funkcji biegłego sądowego jest niesprawiedliwe i dyskryminujące w stosunku do innych prac geodezyjnych. Wykonywanie prac na zlecenie sądu ze względu na to, że jest się wpisanym na listę biegłych jest analogiczne z wykonywaniem prac na zlecenie (co innego stanowi biegły ad hoc, którego powołuje sąd w sytuacji jak biegły z listy nie jest odpowiedni do wyrażenia opinii). Co do zasady geodeta uprawniony, który sam składa wniosek na wpisanie do listy biegłych staje się analogicznie wykonawcą prac ale na zlecenie sądu (na liście biegłych nie ma rozróżnienia, że jest to pracownik administracji a zatem je po prostu wykonawcą prac), co innego oznacza biegły ad hoc, kiedy to faktycznie w takich przypadkach sąd wręcz poszukuje osoby z zakresu administracji do wyrażenia opinii i nie może być zabronienia wykonywania takich prac przez urzędnika, natomiast umożliwienie wykonywania prac na zlecenie sądu tylko z tego powodu, że ktoś świadomie i celowo będąc urzędnikiem zgłosił się do listy biegłych stanowi dyskryminację wobec zakazu wykonywania prac przez pracowników administracji powiatowej. Nie można też pomijać faktu, że ograniczenie prowadzenia określonej działalności – nawet uzasadniane względami etycznymi – powinno się wiązać z zapewnieniem odpowiedniego wynagrodzenia w podstawowym miejscu pracy. Projektodawcy najwyraźniej o tym zapominają wpisując się w zgubny trend budowania „taniego” państwa. Projekt ustawy nie przewiduje dodatkowych dochodów; wręcz przeciwnie – znosi odpłatność za część usług i podnosi ponoszone przez powiaty koszty		
--	--	--	--	--	--

			rzeczowe (vide inne uwagi). W sytuacji, w której powiaty nie mają zapewnionego odpowiedniego poziomu finansowania zadań z zakresu geodezji, a tym samym zapewnienia w pełni godziwego wynagrodzenia zatrudnionym wysokowykwalifikowanym pracownikom, nakładanie na nich nadmiarowych ograniczeń prowadzenia dodatkowej działalności może doprowadzić do odpływu pracowników z sektora publicznego do prywatnego.		
12.	Art. 1 pkt 15 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12 ust. 2 pkt 4 p.g.k.	Proponujemy pozostawienie przepisu w obecnie obowiązującym brzmieniu. Ewentualnie postuluje się wprowadzenie regulacji umożliwiających jednorazowe przedłużenie terminu o okres np. 5 lat w uzasadnionych przypadkach.	W kontekście powszechnie podnoszonych postulatów w przedmiocie kierunków legislacyjnych dotyczących konieczności przyspieszania postępowań inwestycyjnych, wydłużenie podstawowego okresu na przygotowanie operatu mija się z celem. Z praktyki powiatowych wydziałów geodezji i kartografii wynika, iż większość operatów bez problemów jest wykonywana dotychczasowym terminie roku.		
13.	Art. 1 pkt 15 lit. h) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12 ust. 2g p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„2g. Zmiana geodety uprawnionego, o której mowa w ust. 2c pkt 3, może być dokonana przez geodetę uprawnionego wskazanego w zgłoszeniu prac albo podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. f. oraz geodetę, który przejmie te prace”,</i>	Zmiana geodety uprawnionego, czyli „zgłoszenie przechodnie” dotychczas nie było możliwe – nie można było sobie zmienić wykonawcy. Przepis określa, kto może złożyć zgłoszenie uzupełniające, które skutkuje zmianą geodety uprawnionego. Zgodnie z projektowanymi przepisami zgłoszenie pracy, jak również zgłoszenie uzupełniające może być zgłoszone wyłącznie przez geodetę uprawnionego. Zapis, w którym dopuszcza się zmianę geodety uprawnionego przez przedsiębiorcę, który zgodnie z projektowaną ustawą nie jest „stroną postępowania/wykonawcą pracy geodezyjnej”, dopuści możliwość zmiany geodety uprawnionego/wykonawcy pracy przez inny podmiot, który zgodnie z projektem ustawy nie jest nawet uprawniony do kontaktu z organem, do którego ta praca została zgłoszona.		

			W związku z procedowanymi zmianami konieczne jest wprowadzenie regulacji dookreślających formę zmiany osoby geodety uprawnionego. Postuluje się zatem o wprowadzenie stosownych przepisów w kwestii przedmiotowej zmiany geodety uprawnionego regulujących dwustronną formę w tym zakresie, tj. umożliwiającą oświadczenie przez pierwszego, iż dana pracę „oddaje” oraz oświadczenie drugiego, iż daną pracę „przejmuje”.		
14.	Art. 1 pkt 15 lit. j) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12 ust. 3a p.g.k.	Proponujemy wykreślenie przepisu.	Projektowany przepis art. 3a wprowadza obowiązek automatycznego udostępniania wykonawcy prac geodezyjnych aktualnych danych z baz danych PZGiK, w przypadku każdej zmiany tych danych, niezależnie od rodzaju zgłoszonej pracy. Rozwiązanie to należy uznać za zbędne, nieproporcjonalne oraz generujące nieuzasadnione skutki organizacyjne i techniczne. Projektowany przepis nie różnicuje zmian danych ze względu na ich faktyczną przydatność dla zgłoszonej pracy geodezyjnej. W konsekwencji wykonawca będzie otrzymywał dane, które: nie mają żadnego znaczenia dla realizowanego zadania, nie są wykorzystywane w danym rodzaju pracy, mogą dotyczyć innych obiektów. Projektowany przepis generuje istotne konsekwencje techniczne i kosztowe dla organów prowadzących PZGiK, w szczególności: konieczność generowania nowych paczek danych przy każdej zmianie w bazach danych, konieczność ich archiwizacji i przechowywania, wzrost obciążenia systemów teleinformatycznych oraz infrastruktury serwerowej oraz zwiększenie kosztów utrzymania systemów, bez proporcjonalnych korzyści.		

			Należy zauważyć, że zmiany w bazach danych (zwłaszcza EGIB) mają charakter częsty i masowy, co w połączeniu z dużą liczbą otwartych zgłoszeń prac geodezyjnych może prowadzić do niekontrolowanego wzrostu liczby generowanych plików danych.		
15.	Art. 1 pkt 17 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b p.g.k.	Proponujemy dodanie następującego przepisu: „9. <i>Obsługa zgłoszeń prac geodezyjnych, w tym wymiana informacji i dokumentów dokonywana jest poprzez system teleinformatyczny do prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego</i> ”	Zapis analogiczny jak przy ZUD – art. 28bb ust. 5 p.g.k.		
16.	Art. 1 pkt 17 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b ust. 5 p.g.k.	Proponuje się zmianę przepisu na następujący: „5. <i>Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały wyniki zgłoszonych prac geodezyjnych, potwierdza ich przyjęcie do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wpisem do ewidencji materiałów tego zasobu i opatruje dokumenty i materiały przeznaczone dla podmiotu, na rzecz którego geodeta uprawniony wykonuje prace geodezyjne, klauzulą urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3. Opatrzanie klauzulą następuje po przyjęciu wyników zgłoszonych prac geodezyjnych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Dokumenty i materiały przeznaczone</i>	W zakresie art. 12b ust. 5 p.g.k. obecnie nie zaproponowano zmian, ale obecna sytuacja w interpretacji tego przepisu i pojawiających się problemów w blokowaniu czynności opatrywania klauzulą przez niektóre urzędy wskazuje na potrzebę doprecyzowania przepisu. W przypadku dużych i złożonych opracowań geodezyjnych (np. mapy z projektami podziałów w ramach ZRiD) oraz konieczności dostarczenia materiałów w postaci analogowej, geodeci wykonujący takie prace mają problem z jednoczesnym dostarczeniem do Organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej materiałów w postaci analogowej. Na skutek dokonanej weryfikacji wyników prac, często istnieje konieczność uzupełnienia lub wprowadzenia zmian na opracowanych dokumentach co wymusza konieczność ich poprawy i ponownego przygotowania egzemplarzy dla zleceniodawcy. Zdarzają się przypadki gdy materiały te są dostarczane do organu za pośrednictwem poczty lub kuriera i nie jest		

		<i>dla podmiotu, na rzecz którego zostały wykonane prace geodezyjne, geodeta uprawniony zobowiązany jest dostarczyć do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej wraz z wynikami zgłoszonych prac geodezyjnych niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 10 dni od daty uzyskania pozytywnego protokołu weryfikacji. W uzasadnionych przypadkach Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej i geodeta uprawniony mogą, uzgodnić inny termin dostarczenia dokumentów i materiałów celem opatrzenia ich klauzulą urzędową.”</i>	fizycznie możliwe ich jednoczesne dostarczenie z operatem i wynikami prac, które przekazywane są w postaci elektronicznej za pośrednictwem systemu informatycznego i wdrożonych e-usług dla geodetów. W takim przypadku jednoczesne opatrzenie klauzulą dokumentów z chwilą przyjęcia wyników prac do zasobu fizycznie nie jest możliwe do zrealizowania przez Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Proponowana zmiana urealni możliwość faktycznego opatrzenia klauzulą dokumentów już po przyjęciu do zasobu wyników zrealizowanych prac oraz da geodetom uprawnionym czas na ich dostarczenie do organu, a w przypadku dużych opracowań umożliwi geodetom uprawnionym dokonanie indywidualnych uzgodnień z organem w zakresie terminu dostarczenia materiałów celem opatrzenia ich klauzulą urzędową.		
17.	Art. 1 pkt 17 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b ust. 5a p.g.k.	Postulujemy o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„5a. Geodeta uprawniony wykonujący prace geodezyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. c oraz i po uzyskaniu informacji o pozytywnym wyniku weryfikacji może umieścić na dokumentach przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego wykonuje prace geodezyjne, powstałych w wyniku tych prac, oświadczenie o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji o treści:</i> <i>„Oświadczam, że niniejszy dokument został sporządzony w ramach prac geodezyjnych zarejestrowanych w</i>	Dodanie do oświadczenia kolejnego podmiotu, w ramach którego zarejestrowanych prac geodezyjnych został sporządzony dokument o jednostkę organizacyjną powołaną do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii wynika z faktu, iż w przypadku powiatów, w których zadania z zakresu geodezji i kartografii są wykonywane przez specjalnie do tego powołane jednostki organizacyjne, proponowany tekst oświadczenia będzie nieprawdziwy.		

		<i>(nazwa właściwego starostwa lub urzędu miasta lub jednostki organizacyjnej powołanej do wykonywania w powiecie zadań z zakresu geodezji i kartografii) pod numerem (identyfikator zgłoszenia prac geodezyjnych), których celem było (wpisać cel zgłoszonej prac), i których wyniki uzyskały pozytywny wynik weryfikacji. Pozytywny protokół weryfikacji numer (numer protokołu weryfikacji) wystawiono dnia (data protokołu weryfikacji). Niniejsze oświadczenie składam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia."</i>			
18.	Art. 1 pkt 23 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24 ust. 3 pkt 6 p.g.k. Art. 1 pkt 23 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24 ust. 3a p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie w art. 24 ust. 3 pkt 6 oraz ust. 3a p.g.k.	Przedmiotowe przepisy są wadliwie skonstruowane, zbędne i stwarzają poważne zagrożenia prawne dla organów prowadzących ewidencję gruntów i budynków. Regulacja jest wewnętrznie sprzeczna i nieczytelna, ponieważ ust. 3a odnosi się do "podmiotów na podstawie odrębnych przepisów", nie precyzując jednak, jakie to podmioty i jakie przepisy, co może wprowadzać w błąd obywateli, którzy mogą uważać, że mają prawo dostępu do tych dokumentów na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ponadto, jeżeli prawo wglądu do dokumentów wynika z odrębnych przepisów, to powielanie tej regulacji w Prawie geodezyjnym i kartograficznym jest całkowicie zbędne i niepotrzebnie komplikuje system prawny. Podmioty uprawnione do wglądu, takie jak prokuratorzy, sądy, organy kontrolne czy rzeczoznawcy majątkowi, już dziś mają wyraźne podstawy prawne do żądania wglądu w dokumenty w ramach swoich kompetencji		

			wynikających chociażby z Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis w obecnym brzmieniu nie reguluje kwestii odpłatności za wgląd do dokumentów, co prowadzi do absurdałnej sytuacji, w której dostęp do pełnej dokumentacji źródłowej byłby bezpłatny, podczas gdy za dostęp do samych danych z ewidencji pobierane są opłaty. Stanowi to nieuzasadniony przywilej, szczególnie dla rzeczoznawców majątkowych, którzy mogliby nieodpłatnie korzystać z dokumentacji w celach komercyjnych. Należy też nadmienić, iż doprecyzowanie zakresu podmiotowego i procedur udostępniania stwarza ryzyko nadużyć i nadinterpretacji przez podmioty niemające faktycznych uprawnień do wglądu, co może prowadzić do naruszeń ochrony danych osobowych zawartych w dokumentach źródłowych. Jeżeli jakkolwiek podmiot rzeczywiście posiada uprawnienie do wglądu w dokumenty na podstawie odrębnych przepisów, winien wykazać się tą podstawą prawną przy składaniu żądania, zamiast powoływać się na ogólnikowy przepis w Prawie geodezyjnym. Istnieje również ryzyko bezzasadnego dochodzenia przez wspomniane podmioty dostępu do wglądów na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Utrzymanie obecnej regulacji prowadzi do chaosu interpretacyjnego, ryzyka naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych oraz nieuzasadnionego obciążenia administracji starostw obsługą niejasnych żądań dostępu do dokumentacji źródłowej bez odpłatności i bez jasnych kryteriów weryfikacji uprawnień.		
19.	Art. 1 pkt 24 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do	Postulujemy o wykreślenie pkt 4 i 5.	Nie jest możliwe do przewidzenia określenie terminów dot. planowanych prac modernizacyjnych oraz procedury wyłożenia projektu operatu opisowo kartograficznego. Prace modernizacyjne często przedłużają się i		

	art. 24a ust. 2a pkt 4 i 5 p.g.k.		podawanie tych informacji już na początku będzie wprowadzało dezinformację.		
20.	Art. 1 pkt 24 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24a ust. 2d pkt 2 p.g.k. Art. 1 pkt 33 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 30 ust. 2 p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie w art. 24a ust. 2d pkt 2 oraz w art. 30 ust. 2 sformułowania: „w szczególności w przypadku złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 24a ust. 2d pkt 2”	W przypadku, kiedy granica obrębu ewidencyjnego stanowi jednocześnie granicę jednostki ewidencyjnej, starosta jest zobowiązany do zawiadomienia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o sprzecznych dokumentach określających przebieg granic nieruchomości, w celu przeprowadzenia z urzędu postępowania o rozgraniczenie nieruchomości; prowadzone czynności rozgraniczenia nie wstrzymują czynności modernizacji ewidencji gruntów i budynków. W przypadku granic jednostek ewidencyjnych granica jednostki ewidencyjnej jest najczęściej granicą gminy, a w konsekwencji granicą władztwa organów gminy, co za tym idzie mamy do czynienia z dwoma organami wykonawczymi gminy. Mogą zaistnieć sytuacje, gdy żaden z wójtów, burmistrzów, prezydentów miasta nie będzie zainteresowany prowadzeniem z urzędu postępowania rozgraniczeniowego na granicy gmin. W proponowany sposób ustawodawca w wielu przypadkach nie doprowadzi do skutecznego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, iż nie każda rozbieżność może być usunięta w drodze rozgraniczenia. Bardzo często musi być przeprowadzone uzgodnienie treści ksiąg wieczystych przed sądem cywilnym.		
21.	Art. 1 pkt 24 lit. j) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24a ust. 13 p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„13. Starosta przekazuje w terminie 14 dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, staroście sąsiedniego</i>	Przepis w obecnym brzmieniu może budzić wątpliwości interpretacyjne w kontekście rozumienia terminu „dnia przekazania”. Celem doprecyzowania regulacji oraz jej ujednolnoczenia proponuje się zastąpienie tego słowa klarownym pojęciem „dnia		

		<i>powiatu kopię dokumentacji związanej z modernizacją ewidencji gruntów i budynków w celu aktualizacji baz danych. Starosta, który otrzymał dokumentację dokonuje aktualizacji odpowiednich baz danych w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentacji.”;</i>	otrzymania”, które już w omawianym przepisie funkcjonuje.		
22.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b ust. 1 pkt 1 lit. b) p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„b) na gruntach zmeliorowanych – po upływie 3 lat od dnia uzyskania informacji o wykonaniu urządzeń melioracji wodnych”</i>	Proponujemy zmianę brzmienia przepisu, ponieważ obecna regulacja jest niewykonalna w praktyce. Starosta nie ma możliwości ustalenia daty faktycznego wykonania urządzeń melioracji wodnych, gdyż nie dysponuje systemem monitorowania ani ewidencją takich prac na swoim terenie. Obecne brzmienie uzależnia wszczęcie postępowania od zdarzenia, o którym starosta może się nigdy nie dowiedzieć, co czyni przepis fikcją prawną. Proponowana zmiana wiąże rozpoczęcie biegu terminu z momentem obiektywnie weryfikowalnym dla organu, czyli z dniem uzyskania informacji o wykonaniu melioracji, niezależnie od źródła tej informacji. Rozwiązanie to zapewnia realną możliwość wykonania obowiązku wszczęcia postępowania klasyfikacyjnego oraz umożliwia starostom planowanie działań w sposób racjonalny i zgodny z rzeczywistymi możliwościami organizacyjnymi.		
23.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b ust. 1 pkt 1 lit. f) p.g.k.	Proponuje się wykreślenie w art. 26b ust. 1 pkt 1 lit) p.g.k. Ewentualnie postulujemy o przeniesienie przedmiotowej regulacji do ust. 1 pkt 2 przepisu dot.	Przepis jest wadliwy zarówno merytorycznie, jak i finansowo. Zmiana lasu na użytek rolny może nastąpić wyłącznie na podstawie decyzji administracyjnej zgodnie z art. 13 ustawy o lasach, a nie na podstawie zapisów w dokumentacji leśnej. Plan urządzenia lasu nie ma charakteru decyzji administracyjnej i nie		

		wszczynania postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów przez starostę na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 p.g.k.	może rozstrzygać o tym, co jest gruntem rolnym. Grunty wykazane w tabelach rozbieżności są nadal objęte obowiązującym planem urządzenia lasu, więc przeprowadzenie klasyfikacji byłoby niezgodne z art. 20 ust. 3a Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz art. 20 ust. 2 ustawy o lasach. Przepis nakłada obowiązek wszczęcia postępowania podczas sporządzania planu, czyli przed jego zatwierdzeniem, co prowadzi do absurdu prawnego. Skala problemu jest ogromna, ponieważ jedna trzecia powierzchni kraju to lasy, a rozbieżności są bardzo liczne, co oznaczałoby konieczność przeprowadzenia tysięcy postępowań klasyfikacyjnych z urzędu. Przepis nie reguluje źródła finansowania tych postępowań, co oznacza, że koszty poniosłyby powiaty z własnych środków, podczas gdy dotacja celowa nie obejmuje finansowania takich działań. Brak regulacji dotyczących odpowiedzialności za koszty powoduje, że podmioty odpowiedzialne za zmianę charakteru gruntów nie poniosą żadnych konsekwencji finansowych, a ciężar spadnie na samorządy powiatowe.		
24.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b ust. 1 pkt 2 p.g.k.	Proponuje się dodanie lit. d) dotyczącej przypadków z zakresu art. 13 ustawy o lasach.	Przepis w obecnym brzmieniu pomija istotną sytuację uregulowaną w art. 13 ustawy o lasach, który uprawnia starostę do wyrażenia zgody na zmianę sposobu użytkowania gruntu z leśnego na rolny, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami rolnika. Po wydaniu takiej decyzji brak jest wyraźnej podstawy prawnej do wszczęcia postępowania klasyfikacyjnego na wniosek, mimo że zmiana z użytku leśnego na rolny bezwzględnie wymaga przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Obecna regulacja przewiduje wprowadzić w lit. a) przypadek trwałej zmiany sposobu użytkowania gruntów, jednak nie jest jasne, czy obejmuje ona również zmianę dokonywaną na podstawie		

			art. 13 ustawy o lasach, co prowadzi do wątpliwości interpretacyjnych i różnych praktyk w powiatach. Dodanie wyraźnego odniesienia do decyzji wydawanych na podstawie art. 13 ustawy o lasach wyeliminuje te wątpliwości i umożliwi rolnikom złożenie wniosku o przeprowadzenie klasyfikacji po uzyskaniu zgody na zmianę użytkowania.		
25.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26d ust. 2 pkt 2 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„2) posiada udokumentowaną praktykę zawodową poświadczoną przez właściwego klasyfikatora gruntów, obejmującą udział w ciągu ostatnich 10 lat w wykonywaniu co najmniej 5 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów lub co najmniej 2 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów na obszarach o łącznej powierzchni co najmniej 100 ha, stanowiących podstawę wydania ostatecznych decyzji w sprawie o ustaleniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów”</i>	Obecne wymagania są zbyt restrykcyjne i prowadzą do absurdu prawnego, ponieważ zamykają drogę do zawodu osobom dopiero rozpoczynającym pracę w tym zakresie. Skoro decyzja klasyfikacyjna może być wydana jedynie w oparciu o opracowanie wykonane przez osobę posiadającą świadectwo, to niejasne jest, w jaki sposób osoby niemające jeszcze uprawnień przed wejściem w życie zmiany ustawy miałyby zdobyć wymagane doświadczenie, co tworzy błędne koło uniemożliwiające wejście nowych specjalistów do zawodu. Wymóg wykonania dziesięciu projektów w ciągu zaledwie dwóch lat jest nierealistyczny, zwłaszcza że obecnie liczba przeprowadzanych klasyfikacji jest niewielka, co oznacza, że nawet doświadczeni specjaliści mogą mieć trudności ze spełnieniem tego warunku. Obniżenie wymagań i wydłużenie okresu umożliwi zdobycie kwalifikacji osobom pracującym w regionach o mniejszej liczbie postępowań oraz tym, którzy nie zajmują się klasyfikacjami w pełnym wymiarze czasu. Dodatkowo postulujemy rozważenie nadania świadectwa bezterminowo, analogicznie do uprawnień geodezyjnych lub przynajmniej wydłużenie jego ważności z dwóch do pięciu lat, ponieważ obecna konieczność odnawiania co dwa lata jest zbyt restrykcyjna i nieuzasadniona w porównaniu z innymi uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji. Utrzymanie obecnych wymogów		

			doprowadzi do dalszego ograniczenia liczby klasyfikatorów, co uniemożliwi organom zlecanie prac i spowoduje przewlekłość postępowań administracyjnych.		
26.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26f ust. 1 p.g.k.	Proponuje się dodanie pkt. 4 o treści: <i>„4) weryfikacji tożsamości osób biorących udział w czynnościach realizowanych w ramach prac geodezyjnych”</i>	Wprowadzenie uprawnienia do weryfikacji tożsamości osób biorących udział w czynnościach klasyfikacyjnych stanowi logiczne uzupełnienie katalogu uprawnień klasyfikatora gruntów, zapewniające spójność systemową z analogicznym rozwiązaniem przyjętym dla geodetów uprawnionych w art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy. Prace klasyfikacyjne wymagają bezpośredniego kontaktu z właścicielami lub osobami władającymi nieruchomościami, a prawidłowa identyfikacja tych osób jest kluczowa dla zapewnienia rzetelności sporządzanej dokumentacji oraz ochrony interesów prawnych wszystkich uczestników postępowania. Brak możliwości weryfikacji tożsamości może prowadzić do sytuacji, w których klasyfikator nie ma pewności czy osoba podająca się za właściciela rzeczywiście nim jest, co z kolei może skutkować wadliwością ustaleń i podważeniem wyników prac klasyfikacyjnych.		
27.	Art. 1 pkt 28 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 2a p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: <i>„2a. Inwestor lub projektant w formie dokumentów elektronicznych składa do starosty wnioski o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu wraz z propozycją usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu przedstawioną na planie sytuacyjnym, która została opatrzona kwalifikowanym podpisem</i>	Proponowana modyfikacja przepisu ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących formy składanych dokumentów oraz jednoznaczne przypisanie odpowiedzialności za propozycję usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu. Przeniesienie sformułowania „w formie dokumentów elektronicznych” na początek przepisu jednoznacznie przesądza, że wymóg formy elektronicznej dotyczy zarówno wniosku, jak i propozycji usytuowania projektowanej sieci wraz z planem sytuacyjnym, eliminując dotychczasowe niejasności co do zakresu tego wymogu. Wprowadzenie obowiązku opatrzenia propozycji usytuowania kwalifikowanym		

		<i>elektronicznym uprawnionego projektanta."</i>	podpisem elektronicznym uprawnionego projektanta stanowi natomiast niezbędne zabezpieczenie jakości i rzetelności dokumentacji przedkładanej do koordynacji, gwarantując że odpowiedzialność za prawidłowość rozwiązań projektowych ponosi osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje zawodowe potwierdzone stosownymi uprawnieniami, a nie przypadkowa osoba nieposiadająca merytorycznego przygotowania do wykonywania tego rodzaju opracowań. Brak wymogu może spowodować błędną interpretację przepisów i sporządzanie planu sytuacyjnego na mapie zasadniczej bez stosownej weryfikacji jej aktualności.		
28.	Art. 1 pkt 28 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 3b p.g.k.	Postulujemy o przyjęcie następującej treści przepisu: <i>„3a. Plan sytuacyjny, o którym mowa w ust. 2a, sporządza się na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub kopii aktualnej mapy do celów projektowych. Do planu sytuacyjnego dołącza się, w obowiązującym układzie współrzędnych geodezyjnych, propozycję usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu w postaci wektorowych danych przestrzennych w formacie uzgodnionym ze starostą."</i>	Pozostawienie alternatywy w postaci wykazu współrzędnych w pliku tekstowym stanowi rozwiązanie archaiczne, generujące problemy interpretacyjne dotyczące sposobu wprowadzania tych danych do systemów teleinformatycznych oraz wymagające dodatkowych nakładów pracy związanych z ich przetworzeniem na dane wektorowe. Wymóg przekazywania propozycji usytuowania wyłącznie w postaci wektorowych danych przestrzennych, w tym w powszechnie stosowanym formacie GML, zapewni spójność z obowiązującymi standardami wymiany danych geodezyjnych, usprawni proces koordynacji oraz wyeliminuje rozbieżności interpretacyjne dotyczące formy i zakresu przekazywanej dokumentacji.		
29.	Art. 1 pkt 28 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 3b p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: <i>„Poprzez aktualną mapę zasadniczą, o której mowa w ust. 3 należy rozumieć mapę zasadniczą, której treść zgodna</i>	Stwierdzenie zapisane w projekcie ustawy „treść zgodna jest ze stanem faktycznym w terenie" nie precyzuje kto ten stan zgodności ma określić: geodeta, projektant, inwestor czy jeszcze ktoś inny. Urząd nie ma możliwości, żeby sprawdzić zgodność stanu faktycznego, a mogą zdarzyć się przypadki poprzestawiania		

		<i>jest ze stanem faktycznym, co stwierdza geodeta uprawniony w toku prac geodezyjnych”</i>	słupów energetycznych czy przepustów. A mimo tych niejednokrotnie istotnych zmian mapa na pierwszy rzut oka bez pomiaru może wydawać się zgodna ze stanem faktycznym w terenie. W związku z tym proponujemy uszczegółowienie tego przepisu o zasady stwierdzania zgodności mapy zasadniczej zakupionej w urzędach oraz o ewentualne ograniczenie "ważności" mapy ze względu na rok wydania, żeby nie pojawiały się mapy sprzed 5-10 lat z założeniem inwestora, że jest aktualna, bo nic nie zmieniał co nie musi być prawdą. Brak wyraźnego wskazania, że aktualność mapy stwierdza geodeta uprawniony, może prowadzić do sytuacji, w której projektanci samodzielnie poświadczają zgodność mapy ze stanem faktycznym, co wykracza poza zakres ich kompetencji zawodowych i stanowi <i>de facto</i> przejęcie czynności zastrzeżonych dla geodetów uprawnionych. Wprowadzenie proponowanego doprecyzowania zabezpiecza zatem prawidłowy podział ról między projektantami a geodetami oraz gwarantuje, że weryfikacja aktualności mapy będzie dokonywana przez osoby posiadające stosowne uprawnienia.		
30.	Art. 1 pkt 28 lit. i) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 9a p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: <i>„9a. W protokole w ramach zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9 pkt 6, zamieszcza się uwagi, które odnoszą się bezpośrednio do zawartego w planie sytuacyjnym przebiegu projektowanej sieci uzbrojenia terenu lub parametrów technicznych tej sieci, w szczególności nie zamieszcza się uwag zawierających zobowiązanie</i>	Zmiana redakcyjna – ułatwi odbiór oraz rozumienie przepisu.		

		<i>inwestora do dokonania dodatkowych uzgodnień z podmiotami władającymi sieciami uzbrojenia terenu.”,</i>			
31.	Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28ba ust. 5-9 p.g.k. Art. 1 pkt 30 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28baa ust. 6 p.g.k. Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28ba ust.7 p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie ust. 5-9 w art. 28ba oraz zmodyfikowanie w tym zakresie treści art. 28baa ust. 7 poprzez przyjęcie następującego brzmienia: <i>„7. Dodatkowa narada koordynacyjna może być przeprowadzona dwa razy dla złożonego wniosku o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu. W przypadku zgłoszenia przez uczestników drugiej dodatkowej narady koordynacyjnej zastrzeżeń do przedstawionego usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu naradę koordynacyjną uznaje się za zakończoną i sporządza się protokół z narady koordynacyjnej.”</i> W razie nieuwzględnienia postulatu dot. usunięcia wspomnianych przepisów, wnosimy o następujące brzmienie przepisu: <i>„W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, starosta udostępnia uczestnikom narady koordynacyjnej zaktualizowaną propozycję usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu wraz z informacją o terminie na</i>	Obecnie działające aplikacje/usługi sieciowe nie są przygotowane do proponowanej zmiany. Proponowana zmiana wymusi przeprogramowanie istniejących aplikacji, co wygeneruje koszty o nieokreślonej na moment opiniowania wysokości, których nowelizacja nie bierze pod uwagę. 14-dniowy okres vacatio legis nie daje realnej możliwości zastosowania proponowanych rozwiązań w praktyce z chwilą wejścia przepisu w życie. Proponowane przez rozwiązanie nie spowoduje konieczności wprowadzania zmian do oprogramowania i pozwoli skutecznie i terminowo realizować zadanie związane z koordynacją. Z proponowanego brzmienia wynika, że tylko w czwartym dniu branżyści mogą składać zastrzeżenia.		

		zgłoszenie zastrzeżeń, najpóźniej w następnym dniu roboczym po otrzymaniu przedmiotowej propozycji od wnioskodawcy. Termin na zgłoszenie zastrzeżeń do zaktualizowanej propozycji usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu starosta wyznacza do czwartego dnia roboczego od dnia jej przekazania uczestnikom narady koordynacyjnej.”.			
32.	Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28ba ust. 11 p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: „11. W przypadku gdy projektowana sieć koliduje z punktami osnowy geodezyjnej, wnioskodawca zobligowany jest przygotować i złożyć do właściwego organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej projekt osnowy geodezyjnej w celu jego zatwierdzenia zgodnie z art. 3 ust. 3. Projekt osnowy geodezyjnej składa się równocześnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 28b ust. 2a. Niezłożenie projektu osnowy geodezyjnej stanowi brak formalny wniosku, o którym mowa w art. 28b ust. 3c.”	Proponowana modyfikacja ma na celu nadanie przepisowi realnej skuteczności i zapobieżenie sytuacji, w której pozostanie on martwą regulacją. W obecnym brzmieniu przepis nie określa terminu ani momentu, w którym wnioskodawca powinien przedłożyć projekt osnowy geodezyjnej, co uniemożliwia organowi egzekwowanie tego obowiązku i prowadzi do sytuacji, w której wymóg ten może być ignorowany lub realizowany z opóźnieniem uniemożliwiającym prawidłowe przeprowadzenie koordynacji. Wskazanie, że projekt osnowy składa się jednocześnie z wnioskiem o koordynację, pozwoli traktować jego brak jako brak formalny wniosku, do którego uzupełnienia organ będzie mógł wezwać wnioskodawcę w trybie przewidzianym przepisami, co zapewni skuteczną ochronę punktów osnowy geodezyjnej przed likwidacją w związku z realizacją projektowanych sieci uzbrojenia terenu.		
33.	Art. 1 pkt 31 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do	Proponuje się wykreślenie art. 28bb oraz przeniesienie regulacji z art. 28bb ust. 5 jako ust. 1a w art. 28b.	Proponowana zmiana pozwoli na uproszczenie i ujednolicenie regulacji dotyczących prowadzenia narad koordynacyjnych. Obecne brzmienie art. 28bb ust. 5, rozpoczynające się od słów „w przypadku prowadzenia narad		

	art. 28bb ust. 5 p.g.k.		koordynacyjnych w systemie teleinformatycznym", jest redakcyjnie nieuzasadnione w sytuacji, gdy założeniem ustawodawcy jest obligatoryjne prowadzenie narad wyłącznie w formie elektronicznej za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego. Utrzymywanie takiego zapisu sugeruje fakultatywność stosowania systemu i dopuszczalność innych form prowadzenia narad, co stoi w sprzeczności z kierunkiem cyfryzacji postępowań i generuje wątpliwości interpretacyjne. Przeniesienie tej regulacji do art. 28b jako ust. 1a oraz jednoznaczne wskazanie, że wymiana informacji i dokumentów dokonywana jest poprzez system teleinformatyczny, pozwoli wykluczyć inne formy prowadzenia narad i zapewni spójność z modelem przyjętym dla prac geodezyjnych realizowanych za pośrednictwem portalu geodety, gdzie całość czynności wykonywana jest w ramach jednego systemu teleinformatycznego.		
34.	Art. 1 pkt 32 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28c ust. 2 p.g.k.	Proponuje się wykreślenie w art. 28c ust. 2.	Wprowadzenie tego obowiązku generowałoby nieuzasadnione koszty po stronie starostw powiatowych związane z zakupem papieru oraz zakupem i utrzymaniem urządzeń kopiujących, w tym wielkoformatowych, przy czym należy podkreślić, że nie ustalono wysokości opłaty za wydanie takiej dokumentacji, co oznacza, że koszty te obciążałyby wyłącznie organ. W sytuacji gdy już obecnie powiaty dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii, obarczanie ich kolejnym obowiązkiem skutkującym realnymi wydatkami będzie miało negatywny wpływ na gospodarowanie środkami finansowymi i pogorszy ich sytuację budżetową. Udostępnienie protokołu w formie dokumentu elektronicznego, przewidziane w ust. 1, jest w pełni wystarczające, a wnioskodawca		

			zainteresowany posiadaniem wersji papierowej może samodzielnie wydrukować otrzymaną dokumentację elektroniczną, co jest rozwiązaniem zgodnym z kierunkiem cyfryzacji postępowań administracyjnych i dotychczasową praktyką.		
35.	Art. 1 pkt 35 lit. a) tiret pierwsze podwójne tiret drugie oraz podwójne tiret trzecie ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 2 pkt 1 lit. i) – m) p.g.k.	Proponuje się wykreślenie wart. 40a ust. 2 pkt 1 lit. i) – m)	Proponuje się odstąpienie od rozszerzenia katalogu danych udostępnianych nieodpłatnie w zakresie dotyczącym działek ewidencyjnych i budynków, ewentualnie wprowadzenie mechanizmu rekompensaty finansowej dla powiatów z tytułu utraconych wpływów. Projektowane zmiany znacząco poszerzają zakres danych udostępnianych bez pobierania opłat, obejmując w przypadku działek ewidencyjnych nie tylko identyfikatory i geometrię, ale również pola powierzchni ewidencyjnej, wykazy klasoużytków oraz numery grup rejestrowych, a w przypadku budynków dodatkowo liczbę kondygnacji nadziemnych i podziemnych, co oznacza udostępnienie praktycznie pełnych danych przedmiotowych tych obiektów. Uwolnienie tak szerokiego zakresu danych bez zapewnienia rekompensaty finansowej będzie miało jednoznacznie negatywne przełożenie na wpływy powiatów z tytułu udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, które stanowią istotne źródło finansowania zadań z zakresu geodezji i kartografii. W sytuacji, gdy już obecnie powiaty dokładają do wykonywania tych zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, wprowadzenie projektowanych zmian bez odpowiedniej rekompensaty pogorszy ich sytuację finansową i może negatywnie wpłynąć na jakość realizacji ustawowych obowiązków w zakresie prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.		

36.	Art. 1 pkt 35 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 2 pkt 3a p.g.k.	Proponuje się przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„3a) udostępnianie klasyfikatorowi gruntów materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego – w przypadku prac klasyfikacyjnych wykonywanych w ramach postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu”.</i>	Nie oceniono skutków zmniejszenia budżetu państwa o zwolnienie z opat dodatkowych danych dodanych do nieodpłatnego udostępniania. Uwolnienie z opłat kolejnych danych/atributów spowoduje zmniejszenie wpływów z opłat do budżetu powiatu. W zaproponowanej formie uwolnione zostaną niemalże wszystkie elementy mapy ewidencyjnej. W naszej ocenie będzie miało to wymierny, negatywny skutek na wpływy z opłat. Podmioty będą korzystać z nieodpłatnych ogólnodostępnych danych publikowanych w postaci usług sieciowych i nie będą kupować danych. Należałoby zmienić rozporządzenie w sprawie EGIB, a w szczególności specyfikację usług sieciowych, a nie zwalniać z opłat kolejne dane. Wyjaśnienia GUGiK, że uwolnione dane są tylko jednymi z wielu innych informacji udostępnianych w zbiorach danych ewidencji gruntów i budynków i ich uwolnienie nie wpłynie na budżet powiatu, nie są właściwą argumentacją, gdyż uwolnione zostaną niemal wszystkie elementy mapy ewidencyjnej. Ponadto, w OSR nie poruszono kwestii utraconych wpływów w tym zakresie. Udostępnianie klasyfikatorowi gruntów materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego powinno być możliwe w przypadku prac klasyfikacyjnych wykonywanych w ramach postępowania administracyjnego prowadzonego z urzędu.		
37.	Art. 1 pkt 35 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 3 p.g.k.	Proponuje się wykreślenie ust. 3 w art. 40a.	Protokoły z czynności sprawdzających stanowią już materiały państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a zatem podlegają ogólnym zasadom jego udostępniania bez potrzeby dodatkowego regulowania tej kwestii w ustawie. Przepis ten nie wprowadza nowej normy, lecz powiela oczywistą konsekwencję włączenia protokołów		

			do zasobu, co prowadzi do zbędnego kazuizmu i może sugerować obowiązek ich dołączania przy każdym udostępnieniu materiałów, niezależnie od celu i adresata. W praktyce powoduje to nieuzasadnione obciążenia organizacyjne i ryzyko udostępniania dokumentów nieadekwatnych do danej sprawy. Jeżeli protokół jest potrzebny wykonawcy prac geodezyjnych lub innemu podmiotowi, może być udostępniony na zasadach ogólnych, bez utrzymywania odrębnego, zbędnego ustępu.		
38.	Art. 1 pkt 36 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40b ust. 1 pkt 6 p.g.k.	Proponuje się zastąpienie słowa „uzgadnianie” terminem „koordynacja”	Zmiana wynikowa w odniesieniu do art. 7d pkt 2.		
39.	Art. 1 pkt 45 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 44b ust. 1 p.g.k.	Postuluje się modyfikację art. 44b ust. 1 ustawy poprzez uznanie jako praktyki zawodowej doświadczenia osób wykonujących z upoważnienia organu administracji geodezyjnej i kartograficznej przez wieloletni okres czynności z zakresu geodezji i kartografii.	Postulowana zmiana jest zasadna w celu dostosowania przepisów do realiów wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii oraz zapewnienia równego traktowania osób zdobywających doświadczenie zawodowe. Obecne brzmienie przepisu pomija osoby, które przez wiele lat, np. 5–6 lat, wykonują w imieniu organów administracji geodezyjnej i kartograficznej w starostwach powiatowych czynności merytoryczne z tego zakresu, działając na podstawie upoważnień organu i faktycznie realizując prace odpowiadające zakresem pracom geodezyjnym lub kartograficznym. Doświadczenie to ma charakter praktyczny, ciągły i odpowiedzialny, a jego nieuwzględnianie prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia dostępu do uprawnień zawodowych oraz do problemów z odbywaniem praktyk przez absolwentów, którzy często nie są w stanie znaleźć wykonawców gotowych formalnie ich przyjąć. Uwzględnienie takiej praktyki pod warunkiem,		

			że zakres obowiązków jasno potwierdza wykonywanie czynności geodezyjnych lub kartograficznych, uporządkuje system, zwiększy jego sprawiedliwość i lepiej odpowie na rzeczywiste potrzeby rynku oraz administracji publicznej.		
40.	Art. 1 pkt 53 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 46e ust. 1b p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: „1b. Rzecznik dyscyplinarny może upoważnić pracownika urzędu wojewódzkiego, za zgodą wojewody, do wykonywania w jego imieniu czynności bieżących podczas jego nieobecności. Nie dotyczy to przesłuchań oraz czynności procesowych przed komisją dyscyplinarną”	Organem w tym przypadku jest wojewoda, dlatego uzasadniony jest, aby to on wydawał zgodę na wykonywanie przez pracownika urzędu wojewódzkiego czynności bieżących rzecznika dyscyplinarnego podczas jego nieobecności, a nie dyrektor generalny tego urzędu.		
41.	Art. 1 pkt 71 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 47a ust. 5 p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: „5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala numery porządkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 5 lit. a oraz ust. 4a, z urzędu lub na wniosek zainteresowanych i zawiadamia o tych ustaleniach właścicieli nieruchomości lub inne podmioty uwidocznione w ewidencji gruntów i budynków, które tymi nieruchomościami władają. Odmowa ustalenia numeru porządkowego następuje w drodze decyzji administracyjnej.	Zmiana wynikowa dodająca odniesienie do ust. 4a.		

42.	Art. 1 pkt 75 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do ust. 14 załącznika	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„Opłata za wysłanie materiałów zasobu, a także wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów oraz wyrysów z mapy ewidencyjnej, pod wskazany adres jest równa opłacie za przesyłkę poleconą lub paczkę pocztową zgodnie z obowiązującym w dniu wystawienia Dokumentu Obliczenia Opłaty cennikiem usług pocztowych ogłoszonym przez polską placówkę pocztową operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub placówkę podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”</i>	Propozycja zmiany wynika z faktu, iż niektóre przesyłki z materiałami wskazanymi we wniosku (w szczególności rulony z dużymi formatami map) przekraczają wielkość przesyłki poleconej. Dla takich przesyłek wysyłka odbywa się na koszt organu, co stanowi wyłom w ogólnej zasadzie odpłatności za doręczanie materiałów w formie nielektronicznej.		
43.	Art. 1 pkt 75 lit. i) tiret pierwsze ustawy nowelizującej w odniesieniu do tabeli nr 16 kolumny czwartej lp. 6 załącznika	Postuluje się o pozostawienie regulacji bez zmian, tj.: <i>„Wysokość stawki podstawowej za koordynację usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu – 150 zł.”</i>	Obniżenie opłaty przy corocznych wskaźnikach inflacji jest nieuzasadnione. W całościowych kosztach inwestycji, dla Inwestora wysokość przedmiotowej opłaty pozostaje kompletnie bez znaczenia. Jej zmniejszenie będzie miało jednoznacznie negatywne przełożenie na wpływy z tytułu udostępniania danych z PZGiK. Od lat powiaty dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii, po wprowadzeniu ww. zapisów sytuacja będzie jeszcze gorsza.		

44.	Art. 1 pkt 75 lit. i) tiret pierwsze ustawy nowelizującej w odniesieniu do tabeli nr 11	Postuluje się o aktualizację wszystkich kwot dot. opłat zawartych w tabeli nr 11.	Aktualizacja opłat w tabeli nr 11 jest niezbędna przede wszystkim z dwóch kluczowych powodów. Po pierwsze, stawki za wypisy i wyrisy z ewidencji gruntów i budynków nie były waloryzowane od 2014 roku, co oznacza ponad dziesięcioletnią deprecjację ich realnej wartości na skutek inflacji. Po drugie, art. 40a ust. 2 pkt 1 znacząco rozszerza katalog danych udostępnianych nieodpłatnie, obejmując geometrię działek, dane o budynkach, użytkach gruntowych i konturach klasyfikacyjnych, co istotnie ogranicza wpływy organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Uwolnienie znacznej części danych, choć słuszne z punktu widzenia otwartego dostępu do informacji publicznej, tworzy lukę finansową, która wymaga rekompensaty poprzez dostosowanie opłat za pozostałe usługi do aktualnych kosztów ich świadczenia oraz zapewnienie organom geodezyjnym środków niezbędnych do utrzymania odpowiedniej jakości obsługi i standardów technicznych prowadzenia ewidencji.		
45.	Art. 6 ustawy nowelizującej	Postuluje się o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„Art. 6. Starosta przekaze po raz pierwszy właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, kopie zabezpieczające w sposób, o którym mowa w art. 7d pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Kopie te mają być</i>	Proponowana zmiana jest uzasadniona względami organizacyjnymi i realnymi możliwościami realizacji tego obowiązku przez administrację publiczną. Termin 7 dni jest w praktyce niewystarczający, zwłaszcza jeżeli przekazywanie kopii odbywa się osobiście i wymaga wcześniejszego ustalenia harmonogramu, a po stronie wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego konieczne jest przyjęcie, weryfikacja i zapoznanie się z przekazywanymi bazami danych. Przy skali województwa i liczbie powiatów równoczesne wywiązywanie się z tego obowiązku w tak krótkim czasie jest nierealne i grozi paraliżem organizacyjnym, co nie służy ani starostom, ani organom nadzoru. Wydłużenie terminu do 14 dni pozwoli WINGiK-		

		<i>przekazane w terminie 14 dni od dnia ich utworzenia.”</i>	om na racjonalne zaplanowanie procesu, zwiększy bezpieczeństwo i jakość obsługi przekazywanych danych oraz zapewni wykonalność przepisu bez obniżania poziomu nadzoru.		
46.	Art. 18 ustawy nowelizującej	Postuluje się o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”</i>	Ujednolicenie terminu wejścia w życie ustawy do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia jest uzasadnione koniecznością zapewnienia spójności i wykonalności nowych regulacji. Zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów wprowadzi chaos organizacyjny i interpretacyjny, zwłaszcza że część regulacji przewidzianych do stosowania już po 14 dniach od wejścia w życie ustawy wymaga uprzednich, istotnych zmian w systemach teleinformatycznych służących prowadzeniu państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, takich jak dostosowanie definicji wykonawcy, formularzy zgłoszeń prac, dokumentów naliczania opłat czy protokołów weryfikacji. Takich zmian nie da się zaprojektować, wdrożyć i przetestować w ciągu kilku tygodni, gdyż wymagają one prac analitycznych i architektonicznych oraz czasu na dostosowanie się dostawców systemów i użytkowników. Jednolity, sześciomiesięczny vacatio legis pozwoli na uporządkowane przygotowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych oraz zapewni stabilne i bezpieczne wdrożenie ustawy w praktyce.		